

Kyrkjebladet

for Torvastad og Utsira

Nr. 5 - 2002 - Årgang 46

Torvastad Prestegård 150 år

I forbindelse med at hovedbygningen på Torvastad prestegård er 150 år, setter vi i dette nummeret av Kyrkjebladet fokus på prestegårdens historie. Vi har også utfordret noen av dem som har vokst opp på prestegården til å dele noen minner med oss – og mange av dem hadde så mye på hjertet at vi måtte utvide dette nummeret med fire sider. For vi ville gjerne at dere også skulle få med et kritisk innlegg om den tiltakende Halloween-feiring, og lese om vellykket konfirmant-weekend til Olalia og flott respons på Barentsburg-aksjonen med mere.

DET GODE LIV

Det er mange i min omgangskrets som diskuterer hva det gode liv er.

Ungene vokser til, noen flytter ut, økonomien blir romsligere og tiden strekker plutselig til.

Når hverdagene blir roligere, kan vi lettere se hva som har gitt og gir livet mening. Halvveis i livet kan man plutselig velge å bruke tiden sin annerledes. Noen drømmer om å være oftere på hytta, reise mer og lengre, sitte i godstolen foran Tven eller bli oppslukt av hobbyen.

Som landssjef i Norges KFUK-speidere møter jeg mange og ulike mennesker. Fellesnevneren er at mange har brukt tid og krefter for vekst i Guds rike.

Strevsomt?

Ja, spesielt når regn og gjørme gjør speiderleiren nesten uframkommelig, og man ser mørkt på å fyre opp i den regnvåte grua for å få middag.

Ansvarsfullt?

Ja, å dra avgårde med 20 – 30 unge speidere i ei heil leiruke er mye ansvar.

Gledelig?

Ja, når bibeltimen tar av, og 7000 speidere synes at dette er dagens høydepunkt på leiren.

Sterkt?

Ja, når nye unge finner veien til nattverdsgudstjenesten i kveldsmørket.

Voksne som gir mye av sin fritid til kristent barne- og ungdomsarbeid vil oftest finne at dette gir like mye igjen til dem selv. Jeg har til gode å møte en leder som ikke opplever verdien av å være der for de unge. De mest fornøyde menneskene jeg møter, er de som gjør noe for andre mennesker.

Mange av "mine" speiderledere står på for vekst i Guds rike - i år etter år. Spør du dem hvorfor de orker, får du ofte dette svaret:

- Dette er det gode liv! Å hjelpe barn og unge til Kristus.

Man trenger slett ikke være speiderleder for å utføre den oppgaven. Jesus har pålagt oss alle å gå ut, lære og døpe medmennesker. Han forsto nok mer enn noen at man både kan bli motløs og lei av oppgaven. Derfor lovet han å være med oss alle dager underveis i det oppdraget. Ikke bare i de gode og enkle etappene, men også i de mer vanskelige og kronglete.

Her ligger nøkkelen. Først når vi er til for våre medmennesker, opplever vi det gode liv!

Da kan det gode livet leves og vi kan synge høyt:

*Himmelske Far, du har skapt oss
Og dannet oss etter ditt ord,
Evner og krefter du gav oss
Og myndighet over din jord.
Hele vårt liv skulle tjene
Deg og vår neste til gavn.
Herre gjør hjertene rene
Og lær oss å ære ditt navn.*

*Takk at du gav oss det største
Da Menneskesønnen ble født.
Han er vår bror og den første
Med fullverdig liv vi har møtt.
Nå vil vi ofre deg penger,
Vie deg krefter og tid.
Så skal ditt rike nå lenger,
din hær rustes bedre til strid.*

Andakten er skrevet av Mary Anne R. Vestre fra Haugesund. Hun er lærer i ungdomsskolen, på vei fra Haraldsvang til nye Skåredalen skole. Hun er 44 år, og har vært ivrig speider i 35 av disse. Er nå landssjef i Norges KFUK-speidere på 2. året, og er pådriver for fusjoneringen mellom KFUK- og KFUM-speiderne. Hun har 3 barn og mann fra Utsira og setter umåtelig pris på fredelige dager i feriehuset på Utsira, både sommer- og vinterstid.

KYRKJEBLADET for Torvastad og Utsira

Redaktør: John Kristian Hausken

E-mail: jkhauske@online.no

I redaksjonen:

Elise Fossum, Siv Storesund,
Geir Styve, Roald Østensjø og
Lars-Johannes Liknes.

Grafisk utforming og produksjon:

A1 Grafisk Karmøy Trykkeri

Distribusjon: Martin Nilsen

KYRKJEBLADET:

Postgiro: 05321482629

Postadresse: 4260 TORVASTAD

Torvastad menighet:

Kontor: Torvastad Aktivitetshus
Tlf. 52 84 53 80 - Fax 52 84 53 81

Kontortid:

Tirsdag - fredag kl. 08.30 - 11.30.

Sokneprest: Geir Styve

Privat - utenom kontortid tlf. 52 83 80 33

Mobil tlf.: 91 84 19 49

E-post: geir.styve@c2i.net

Menighetsprest: Arnfred Lunde

Privat - utenom kontortid, tlf. 52 83 11 40

Mobil tlf.: 92 82 68 80

E-post: arnfred.lunde@c2i.net

Organist: Steinar Alvsaker

Tlf. 52 72 84 71

Kontorfullmektig:

Björg Areklett,

kontortid: Menighetskontoret

Tirsdag - fredag

kl. 08.30 - 11.30,

Privat tlf.: 52 83 94 11

Kirketjener:

Sonny Torvestad, tlf. 52 83 95 69.

Kirkegårdsarbeider:

John Terje Hagland

Mob. tlf. 911 49 538

Formann i menighetsrådet:

Gerd Vikingstad, tlf. 52 83 93 59

Kirkeverge i Karmøy:

Marta L. Medhaug, Råd., tlf. 52 85 71 27

Utsira menighet:

Sokneprest:

Geir Styve, tlf. 52 83 80 33.

Kirketjener:

Sigurd Nordvik, tlf. 52 74 91 70.

Formann i menighetsrådet:

Arnstein Eek tlf. 52 74 92 74

Kirkeverge:

Torvastad, den siste Kardemommeby?

Jeg var 15 år og en pingle. Jeg var både mørkeredd og sjenert. De andre var to meter høyere og hadde dun under leppene. Jeg hadde ikke sjangs til å snike meg inn på kino på voksenfilm og kjøpte uten problemer barnebillett på bussen.

Aldri mer skulle jeg mer opp på den dumme Ten Sing-øvelsen, klart det var kult å synge, backet av et band med kule typer som spilte el-gitar, trommer og bass, men den lange pausen ble en lidelse, mine kamerater hadde slutta og jeg stod igjen alene. Jeg ble heller sittende hjemme hos mamma og pappa på fredagskvelden og så på Derrick...

Hadde noen funnet ut at jeg var mørkeredd? Noen lokket og lurte... Dirigenten Håkon lot meg sitte på hjem i bilen etter øvelsen og etter hvert løsnet redselen både for mørket og de lange lurkene i kortrappa. Jeg rykket opp fra første rad opp til bassrekka på bakerste rad. Der var de beste historiene...

Jeg endte i bibelgruppe hos naboen Knut Bendik. Vi sleit oss gjennom bibelopplegg fra ungdomsforbundet og forsvant fort på viddene. Det var gode kvelder med mye gutteprat. Det var fint med rein guttegruppe. Øynene til Knut Bendik strålte da han utfordra oss – Tør dere å ta evangeliet på alvor? Hva med å starte å be for de av kameratene deres som ikke er med

her. Be om at de også skal høre kallet – til fellesskap. Klart vi kunne be. Bønnelister ble fordelt og vi fikk tildelt forskjellige personer vi hadde ansvar for å be spesielt for. Etter kort tid ble vi så mange i bibelgruppa at den måtte deles i to... Tilfeldig? Neppe.

Når jeg forteller andre om Torvastad i dag, forteller jeg kardemommehistorier. Jeg forteller om ei bygd der over halvparten av befolkningen er aktive enten i ungdoms- eller idrettslag, eller helst begge deler. Jeg forteller om et rødt hus like ved teknisk etat som var mitt annet hjem. Jeg forteller om ånd, sjel og legeme; Ten Sing, Klubb, volleyball, onsdagsmøter, Unge Voksne, kristenrock-band og nyttårsfester. For et fantastisk sted å vokse opp.

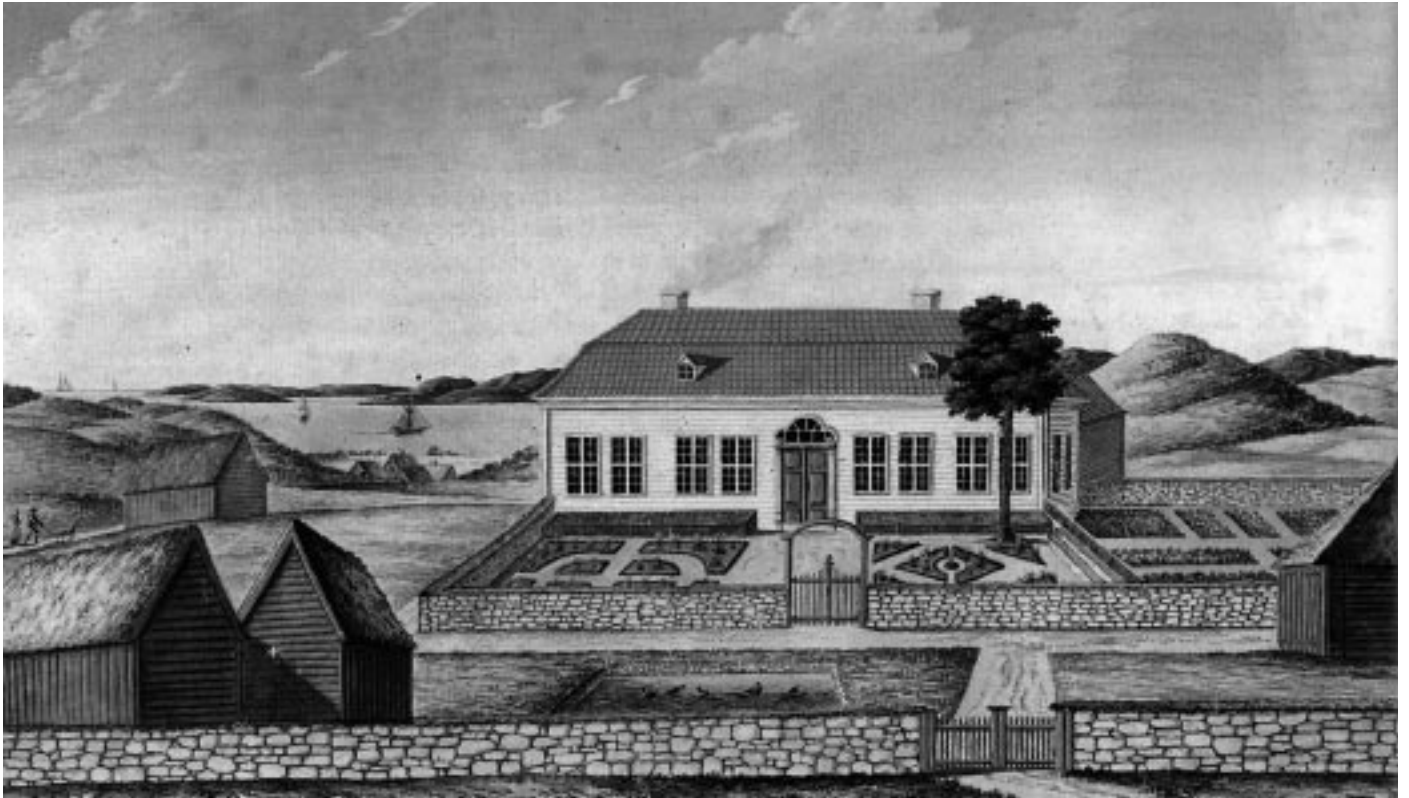
Noen var der. Noen voksne brydde seg. Håkon var ingen helgen, men en voksen som så en mørkeredd pingle. For meg utgjorde han hele forskjellen akkurat der og da. Knut Bendik var ikke Jesus, men han levendegjorde tro for oss gutta. Han brant for en sak, og fikk det til å brenne litt inne i oss også. Det var også mange andre voksne bak der, men det er "trikkefører" Areklett og Storesund "i tårnet" jeg husker best.

For meg vil Torvastad alltid være ungdomstidas Kardemommeby. Takk.

Torstein Ihle

Torstein Ihle bor nå i Hurum, like utenfor Oslo og driver sitt lille enmannsbyrå, ihlcom som lager informasjonsmatriell og magasiner for organisasjoner som KFUK-KFUM, Bymisjonen, Kirkens Nødhjelp og andre. Han har tidligere arbeidet ni år som informasjonskonsulent i Norges KFUK-KFUM.

Fra prestegårdens

“Den gamle Torvastad prestegård 1816”
gården.

Historien til Torvastad prestegård går helt tilbake til middelalderen. Allerede i 1519 hører vi om prestegården på Hovland. Det er ikke utenkelig at dette navnet skriver seg fra et gammelt gudehov. Vi finner også navnet Haugland knyttet til gården. Magnus Olsen, en kjent navnegransker, mener at navnet kan skrive seg fra en gammel gravhaug på bruket. Hvis vi følger gårdens historie gjennom århundrene, kan vi i 1591 lese at presten Rasmus Ottesøn klager til kongen “hvordan det skal være ham svæ-

re ubeleilig i prestegaarden.., baade med hans fægang og andet nødtørf.” I 1622 er det befarings i prestegården i forbindelse med at presten Peder Hansson Hjorteland skulle overta gården. Da var løa og fjøset i orden, men både fehus, smalehus, kammerset, storstua og nyestua trengte å repareres. Eldhuset skulle utvidet med en liten hestestall. Så behovet for oppussing er ikke noe nytt. Ole Hanssen Normann var prest i Torvastad 1708-1715. I hans tid brant det som den gang var preste-

Den forrige hovedbygningen ble bygget av presten Caspar Dreyer i 1774 eller 1775, kort tid etter at han kom til Torvastad. Mange kjenner denne bygningen fra bildet som i 1816 ble malt av Johan F.L. Dreier. Det var i presten Adam Pedersen Jalles tid. Selv om bygningen er staselig å se til, var Jalles av den formening at bygningen var i en dårlig forfatning. Nå er denne bygningen borte, men Fridtjof Øvrebø mener at noe fra denne bygningen ble tatt vare på og finnes i den nåværende hovedbygningen. Han skriver i en artikkel i *Haugesunds Avis* i 1921 at det “ i kontoret ovenpaa findes detaljer (vakre dørindfatninger etc.), som sikkert skriver sig fra den ældre prestegaard. ” Disse helt særegne dørinnfatningene kan vi også finne i dag.

Også i fjøset som ble bygget i 1853

Løftet på
Torvastad
prestegård.
De gamle
dørinnfat-
ningene
kan skimtes
til høyre.

historie

finnes rester fra den gamle hovedbygningen. Her var det tømmeret som ble brukt. Noe av det eldste på den nåværende prestegården er stabburet. Alderen er ukjent, men både i 1708 og i 1798 omtales et stabbur. Noe av det vi legger merke til på bildet er hagen. Den er gjenskapt i Norsk Folkemuseum på Bygdøy foran hovedbygningen på Leikanger gamle prestegård.

Torvastad prestegård ca.1950

Den nåværende hovedbygningen på prestegården ble bygget i 1852/1853 av presten Jens Jensen, året etter at han kom til bygda. Ved kongelig resolution av 30.juni 1852 blev det bestemt "At der af det ved Salg af Statens Gods dannede Fond tilstaaes Sogneprest til Torvestad Jens Jensen et Laan stort 1200 Spdlr. som Bidrag til Bestridelse af Udgifterne ved forestaaende Bygningsarbeider og navnlig ved Opførelse af en ny Hovedbygning paa Torvastad Preæstegaard overensstemmende med en fremlagt Plan". Bygningen ble oppført etter agronom Sverdrup og slottsarkitekt Linstows normalplan for prestegårdsbebyggelse fra 1834, og Torvastad prestegård er en av de få bevarte presteboliger hvor disse tegningene ble lagt til grunn.

Den ble oppført i laftet tømmer med utvendig panel og slik bygningen fremstår i dag har den stående panel på tre sider og liggende panel mot sør. Det stående panelet er trolig det opprinnelige. I 1923 fikk presten elektrisk lys og i 1932 ble det installert telefon. Den nåværende garasjen ble oppført i 1930 som vognskjul og utdo.

Både hovedbygningen og stabburet ble fredet i 1991. Daværende riksantikvar Stephan Tschudi-Madsen mente at bygningene var av meget høy arkitektonisk verdi og de ble vurdert som verdifulle

kulturminner. I forbindelse med fredningen la departement og riksantikvar vekt på den kulturhistorie som knytter seg til samspillet kirke og prestegård som en enhet. Fredningen setter klare begrensninger for hva som kan gjøres, men har samtidig utløst midler som finansierte den omfattende innvendige restaureringen i 1999. Oppslag i Haugesunds Avis beskrev noe av problematikken med verneinteresser kontra moderne krav til en bolig. Men resultatet ble bra. Nåværende prestegårdsinspektør Gunnar Birkeland mener det i dag er tydelig at restaureringen ble gjennomført med profesjonell hånd og at sluttresultatet kan være et eksempel for andre prestegårder som er fredet. I 2002 er det bygget en steingard mot vest og alle bygningene er malt. I jubileumsåret fremstår derfor Torvastad prestegård kanskje i bedre stand enn noen gang før. Det som nå ligger foran er en restaurering av stabburet. Med det er restaureringsarbeidet sluttført og bygningene kan med forsvarlig vedlikehold være et kulturminne Torvastad i fremtiden kan være stolt av.

gs

Bygging av steingard på Torvastad prestegård 2002

En oppvekst på prest

Kyrkjebladet har tatt kontakt med noen av dem som har bodd på prestegården, og spurt om de kunne skrive litt om hvordan det var å vokse opp på en prestegård.

Ingjerd Skaadel bodde på prestegården fra 1935-1946. Hun sendte et kåseri som broren Jardar holdt på dialekt i NRK i 1987. Ingjerd er bosatt i Skien og har en sønn. Jardar døde dessverre i fjor.

Familien Skaadel i 1946 med barna fra venstre Ingjerd, Jardar, Johannes og Signe.

Eg voks opp utmed havet, på Torvastad nordvest på Karmøy. Det va ikkje slik som nå den gonjen. Nei, den gonjen va det mørkje sol om somrane. Den fyste soldajen ende alltid med at eg kom him med ryggjen fudle av solblører. Mor mi smurde meg med salve og strødde meg med potetmjøl, og eg låg på majen om notte.

Onde 2. verdskrigen va det ikkje så monje tilbod til oss ungane. Nåke av det som eg hogsa best, va badelivet. Mor mi va den einaste vaksna damo som gjekk i sjøen, men så va ho og så godt som bydama. Ho kom frå Skudeneshavn og sa møl og melk i staden for mjøl og mjelk. Ho tok oss ungane med, og la på søm i ei bortgjømde vik.

Men det varde ikkje lenge før eg reiv meg laus og begynte å bada i lag med mennene og dei større gutane. Då va eg sterkt plaga av ein bade-drakt som mor mi hadde utstyrt meg med. Den hadde tverrstriper i kvitt, gult, blått og svart. Kameratane mine hadde badeboksa, og dei vaksne ikkje det heller. Med eine neven strategisk plasserte sprong de øve berjet og hopte uti. Onkel Jonas totte ditta va for gale., og reiste te Haugesund og kjypte badeboksa te drenjen

Tandrop. Han kom heim med ei knallraude, som Tandrop va nokså flau e øve å gå med. Så han for til byen sjøl og fekk tak i ei blå ei. Den brukte han utanpå den rauda, serligt når det va kaldt i vatnet. Og det va det som oftast.

Onkel Jonas lovde meg 5 kr., ein svimlande sum den gonjen, dersom eg lærde meg å symja den sommaren eg fylte ti år. Sjøl gjorde han alt han kunne for å tapa pengane. Kvar einaste sundag va han med meg te sjøen. Sjøl gjekk han på land med ei long bambusstong med eit tau i enden. Nedst i tauet hong eg og plaska i ei lykkja. Fyste og siste gonjen eg har hatt egen trenar.

Sysjenbodna mine budde på Syre og hadde fiskasjøyta og grammofon. Om somrane va di hima og spelte krocket og plater. Serligt populære va sjømannsvalsane med Jens Book Jensen og Harry Brandelius. Eg likte best den siste.

Me hadde ikkje så monje ting den gonjen. Me samla på tordivlar og egg, på til-fra-kort og sardinetiketar. Dei siste va det vansjelig å få tak i. Far min bytte te seg nåken fyrstey-

skjer for tåbakksrasjonen sin. Dei sko me gøyma og feira med når krigen va slutt. Men då va etikettane for lenje sio revne av og bytte bort i andre merkjer.

Endå verra va det å skaffa brus- og ølkorkar. Dei og samla me på, og brokte di te å hiva på strek med. Eg va flinke te å hiva på strek, og auka formuo mi – eg trur det va frå fire te tolv korkar.

Så måtte eg vara med mor mi på ferite Skudeneshavn. Ein dag rusla eg ein liten tur åleina. På baksida av ein kafé fekk eg ei verkelege sjokkoppleving. Der låg det ein heile haug med bruskkorkar, ein heilt ufattelige rikdom. Slik blei det slutt på den hobbi-en.

Krigen tok endeleg slutt. Far min kom him frå Grini og hadde mykje å fortelja. Det gjorde han i dei fleste lag og foreningar i bygda. Hima gjekk han rundt og song "det har vi, det har vi, det har de ikke der ute", og sette oss ungane grundig på plass dersom me hadde noko å utsetja på maten. Var ei sild lakabrend, eller ei kjøtkake hadde lege litt for lenge i skapet, fekk me alltid høyra kor glad dei hadde vore dersom dei hadde fått nett den silda eller den kjøtkako på Grini.

Det var denne sommaren fotballen for alvor kom inn i livet mitt. Rett nok hadde eg og eit par kameratar drive litt med innandørs fotball på loftet heime i prestegarden. Ballen var ein avlagde tevarmar godt surra med hyssing. Med den fekk me av og til i veg eit skikkeleg kanonskot. Men innandørsfotballen tok slutt ein dag den tyngste av kameratane trakka gjennom golvet. Den lengste foten stakk ned gjennom taket på badet, der mor mi nett dreiv og bada småsystemene mine. Dette sette ein brå stopp for innandørsfotballen.

Me gjekk og sturte ei veker tid. Eit nytt bevis på at idretten hadde

egården

tronge kår i bygda. Ein medisinarstudent dreiv med fri-idrett og hadde så smått teke til å springa litt langs vegane og i utmarka. Dei vaksne tok sterk avstand frå slike aktivitetar. Naboen stoppte han ein dag med desse orda: Ka du fer og fyk itte far.

Men den fyrste etterkrigssommaren kom gjennombrøtet. Ei dag kom far min him frå Haugesund med ein skikkeleg fotball av ler. Billige var han ikkje, men far gjekk enno rundt i etterkrigsrusen. Dette førte til ei intens fotballspeling i bygda. Me gutane, og til og med fleire vaksne, samla oss kvar sundag og eit par kveldar i veka på den ujamne grassletta utanfor ungdomshuset. Der gjekk kyrne hans Tomas på beite. Men dei hadde vet til å halda seg på avstand når ballane og kampropa svirra i lufta. Problemet var å finna høvelege sko. Dei fleste brukte klogger, eit slags beksomsstøvlar med trebotnar. Med dei kunne me få i veg verkelege kanoner med eit godt treff midt på tåne. Eg gløymer aldri fyrste gongen eg stod i mål og slengde meg og redde eit slikt kanonskot. Verre var det viss spelaren bomma på ballen og traff motspelaren på leggen.

Ein kveld var det heradstyremøte på ungdomshuset. Det varte ikkje lenge, for ordførar Lars var den ivrigaste fotballspelaren av alle dei vaksne. Med nyvaska kvitskorte storma han ned trappa og tok plassen i målet, der han fylte godt opp og var vanskelig å skåra på. Det var han denne kvelden og. Men så kom det ein verkeleg susar i brysthøgde. Lars stod der han skulle. Men ballen hadde nett vore innom ein diger og blaut kuskitt. Den kvite skjorta fekk aldri oppleve fleire heradstyremøte.

Heltane våre dinna seinsommaren var himafrontsoldatane. Dei låg på ungdomshuset og hadde mykje spennande å visa fram og foretlja. Denne perioden kulminerte med ein storarta jonsokfest. Då fekk eg for fyrste gong oppleve fyrverkeri.

Himafrontkarane hadde signalpistol, og denne kvelden sparte de ikkje på raketane. Ein annan ny oppleving var det å sjå fudle folk. Det hadde det vore lite av på Torvastad onda krigen.

Elisabeth Floen f.Vaula bodde på prestegården fra 1947-1956. Elisabeth bor nå på Salhus. Hun sendte oss denne hilsenen:

Familien Vaula foran prestegården i 1947, Elisabeth bak til venstre.

Vi kom hit fra Halså på Nordmøre i 1946. Jeg var ni år, og bodde i det da 100 år gamle huset til jeg var tjue, sammen med to søstre og verdens beste foreldre.

Huset hadde sjel og sjarm. I grunnen husker jeg bare latter og glede. Hver dag skulle det hentes melkspann i fjøsen hos forpakteren.

En gang i måneden kom Marta Dale og fyrte opp en diger kobberkjel i grua i kjelleren og vaska klær hele dagen, og hver fredag kom hun fra Vaøynå og vaska huset. Ja, henne var vi glad i!

Ofte var det overnattingsgjester, emissærer f.eks., ei uke om gangen. I den tida var det bare kjekke ungdommer i hele bygda, så vi fikk ha venner på besøk både natt og dag. Helst når "presten var på Sira". Heldigvis traff jeg han Oddvar Floen frå Bakarøynå, før foreldrene mine flytta til Fåberg. Etter det har jeg brukt mesteparten av livet på 2 barn, 2 svigerbarn og 7 barnebarn.

Håkon Areklett er godt kjent som mangeårig organist i Torvastad kirke. Han arbeider i forsikringsbransjen, er gift med Sissel Tove og har tre gutter. Han bodde på prestegården fra 1957-1971.

Torvastad Prestegård var for meg som et Soria Moria slott!

Far hadde søkt Torvastad – en ikke helt akseptabel sak for en gutt som hadde sin virkelighet og tilhørighet i kystbyen Kristiansund N.

Bendik Torvestad, som var kirketjener i Torvastad kirke sendte oss et flyfoto av Prestegården og det var dette bildet som satte min fantasi i sving. Og fantasien løp og det dannet seg bilder om hvordan huset var både innvendig og utvendig, hvordan hagen og området rundt huset så ut. Og da vi kom til Torvastad en kveld på forsommeren i 1957, var det i dobbel forstand å komme hjem.

Torvastad prestegård er et staselig hus og jeg husker godt bildet som hang på prestekontoret, som den gang holdt til i prestegården. Bildet viser huset slik det fremstår i dag, men hagen var annerledes: Kanskje har hagen sett slik ut engang eller er det slik arkitekten hadde tenkt seg at hagen skulle se ut: For å illustrere dette nærmere, så såg hagen ut som en miniatyr av Baronihagen i Rosendal.

Men tilbake til min barndoms prestegård. Den skulle være bolig for presten og familien, her var prestekontoret, og huset skulle være sam-

Familien Acklett, 1957.

lingssted for andre ulike aktiviteter. I første etasje var 4 store stuer etter hverandre. Disse stuenene har sikkert hatt ulike funksjoner under de forskjellige prestefamiliene, men hos oss hadde disse fire stuenene følgende funksjon: Soverom, dagligstue, spise-stue og storstue.

Videre inneholdt etasjen et kammers, spisekammers, kjøkken, drengestue, gang, kontor og bispestue. På loftet et stort åpen rom, med 2 soverom på hver sin ende. Og trappa opp til loftet var som overrennet i Holmenkollen, bratt og glatt!

Men det meste spektakulære for meg var nok at det var utedo – og slikt hadde jeg ikke opplevd andre plasser enn i Masfjorden! Men ganske snart ble det moderne fasiliteter som bad og vannklosett som ble plassert i deler av det som en gang var drengestuen.

I kjelleren var det rom med jordgolv og antydning til levende dyr. Det syntes som om det i prestegården var plass for alle!

Jeg fikk mitt første rom mot nord-vest, et skråkammers. Senere ble jeg forfremmet til det store rommet i nord-vest, før jeg i de senere år flyttet over til sør-øst.

Prestegården med gardsbruk og hyggelige forpaktere i Kåre og Nils, ble etter hvert et eldorado for en yngling som meg. Ansvar fikk jeg og lærte fort å kjøre traktor og håndtere redskaper og dyr. Våre hunder fikk vi også derfra og de bar alle navnet Labbus. I 60 årene og utover var det skogsduer bak i hagen og jeg husker at jeg en gang til og med kom over en fasan som forvirret kom løpende nede ved garasjen. Den hadde nok

kommet skikkelig ut av kurs.

Foruten å være bolig for vår familie, hadde prestegården en viktig sosial funksjon. Den gang var det ofte slik at tilreisende emisærer overnattet i prestegården. I og for seg var dette ikke unaturlig, da vi hadde det største huset med de

”mange” rommene. Så jeg husker godt Jens Rognsvåg som bodde hos oss under vekkelsen i slutten av femtiårene. Men også forkynnere fra ”alle misjonene”, Ungdomsforbundet og MF bodde her i lengre eller kortere tid.

Men det var noe helt spesielt når det skulle være bispevisitas. Da var det en ekstra høytid i huset. Og det var spennende å få sitte til bords sammen med personligheter som: Karl Marthinussen, Olav Hagesæther, Fritjof Birkeli og domprost Christian Svanholm. Svanholm var en fargerik mann, med sans for de danske hede og HC Andersen. Han var til og med interessert i den unge manns ve og vel og tok seg tid til en ”mann til mann prat.”

Konfirmantene var ofte samlet i huset og ikke minst konfirmasjonsfesten hvor det gikk med hauger av boller og kakao og hvor hele huset ble brukt i konkurranser og lek.

Hver nyttårsdag var kommuniststyret i Torvastad invitert på kirkekaffe. Flere foreninger hadde sine faste møter hos oss. Jeg syntes dette var kjekt, for da vanket det gode smørbrød og duften av

kaffe og livlig prat laget en utrolig fin atmosfære.

Likevel er det julefeiringen jeg husker best. Da ble hele huset nedvasket og alle rom ble pyntet til fest og med lys og varme i alle rom. Og med kongelig røkelse anget det av jul i hele huset.

Jeg skrev innledningsvis at prestegården var et levende hus. Det skjedde alltid noe der, fra folk som kom på besøk i ulike ærender til ungdommens uhøytidelige ablegøyer inne som ute.

Som mitt hjem under oppveksten var det et godt sted å være, og det sitter bare gode minner tilbake etter alle de årene jeg fikk anledning å bo i dette særegne huset.

Kristin Viste Byberg bodde på prestegården fra 1979-1989. Hun er gift med Kai Rune, har tre barn, er sykepleier og er bosatt i Sola. Kristin skriver:

Vi hadde et annerledes hus enn alle andre på godt og vondt.

Det første jeg tenkte på av minner var Misjonsforeningen sin basar i stuenene med mannscoret til stede. Vi ungene syntes det var fantastisk gøy. Ellers er jula i prestegården gode minner om høytid og glede. Det var stas når vi åpnet de store dørene til ”finstua” for å pynte til jul. Søndagene spiste vi alltid frokost i den midterste stua før vi gikk i kirka.

Familien Viste samlet rundt bordet i midtstuen julen 1985

Denne markeringen av søndagen som noe annerledes og litt høytidelig er gode minner som jeg har savnet etter at jeg flyttet hjemmefra.

På loftet spilte vi bordtennis og kurong. Loftet var både spennende og skummelt. Papp-peisen var gøy å leke i. Det var ikke så kjekt å legge seg. Da sprang vi gjennom det mørke og kalde loftet til soverommene våre. Rommene var trygge. Vi våget sjeldent å gå opp å legge oss aleine.

Om vinteren måtte vi sitte med votter og lue når vi skulle gjøre lekser på rommene våre. Nede var det bare en stue og kjøkken som det var godt og varmt i. Det trakk fra alle vinduene. Vi holdt oss derfor mye på disse to rommene. Trangt, men koselig når vi var samla slik alle syv.

De store vinduene, dobbeltdørene mellom stuene og de skeive gulvene var sjarmerende. Etterhvert fikk vi et nydelig kjøkken med peis. Vi ble veldig glade i huset. Det var trist å flytte fra det, selv om det var et tungvint og kaldt hus.

Hagen var også en stor og spennende tumleplass. Det foregikk mange morsomme leker i haugen oppfor huset, i stabburet, i hagen og i skogen. Plenklipping tok mange timer, noe som etterhvert ble en betalt jobb for oss ungene.

Det var et hjem med god plass til mye folk både inne og ute. Misjonsforeningen hadde ei egen stue. Pappa hadde kontor i huset og et eget kontor til menighetssekretær / kontordame. Det var et hjem hvor det gikk mye folk inn og ut, et hus det gikk an å ha åpent for alle slags arrangement.

Vi avslutter med en hittil ukjent og noe dramatisk beretning fra Åsmund Haugland Ådnøy som bodde på prestegården fra 1989-1997. Åsmund er nå bosatt i Stavanger.

Hvis ikke stuedøren en julaften på midten av 1990-tallet hadde vært åpen, ville ikke prestegården på Torvastad feiret 150 år. Dersom døren mellom stue nummer to og tre

hadde vært lukket denne dagen, ville huset endt som statistikkmateriale i oversikten over braner som startet på grunn av fjollete juledekorasjoner. I stedet slapp huset unna med noen svarte striper oppover veggene, og blir bæret med en spesialutgave også i gamle prestegårder.

Derimot er det ikke kort vei mellom hver ende av huset, noe som sørget for økt stemmolum for hele familien Haugland Ådnøy i alle retninger at maten var klar, men budskapet hadde ofte vanskelig for å nå frem til familiemedlemmene, som gjerne befant seg i hver sin krok av huset, under et ullteppe og en dyne, for å verne seg mot den friske brisen som peip gjennom vinduskarmen.

Prestegården er en eiendom som ikke gir ved dørene (bortsett fra kjellerdøren, som lot seg sparke opp selv om den var låst). For å trives i prestegården kreves følgende av beboerne:

- Gressklipper, hagesaks, ljà, sag og øks – og lysten til å bruke dem
- Ullsokker, stillongs og strikkesgenser
- Møbler nok til tre stuer
- Minimalt behov for nære menneskelige naboer (kyr får holde)

Prestegården har verken beliggenheten eller utformingen som vil gi eiendomsmevlere dollartegn i øynene. Det store huset er upraktisk og ligger omringet av tre husdyrbeiter og tre tusen fluer. Likevel var denne "huset på prærien"-følelsen noe av det beste med det å vokse opp i huset på tidlig

Innerst i denne kroken hutret Åsmund H. Ådnøy seg gjennom seks vintre på begynnelsen av 90-tallet. Loftet i prestegården anbefales ikke for lettfrosne sjeler.

90-tallet. Prestegården var et sted hvor man kunne sitte på haugen, klatre i trær, finne en fløy av huset helt for seg selv, og sende langpasninger i retning en benk 20 meter unna. En samling steder hvor man kunne klare hodet, i en periode av livet hvor det ikke er bare enkelt.

Til slutt tar vi også med en representant for de som bor i prestegården i dag – en fornøyd Are, yngstemann i familien Styve.

HALLOWEEN-FEIRING - NOE FOR OSS?

Halloween er noe amerikansk noe som har med uthulte, lysende gresskar å gjøre. Det er den voksne nordmanns kunnskap fra barnsben av. Halloween er masker og skummelt og skremmegreier, er hva dagens barn vet. For noen år siden øynet en oppfinnsom leketøysprodusent muligheten til å gjøre gode penger på diverse Halloween-klær, masker og effekter, og plutselig er Halloween på full fart til å bli en ny merkedag også i Norge.

Den eldre leser av KB fikk sin lille kunnskap mest gjennom TV og tegneserier; den yngre garde kanskje mest fra leketøysreklamen og butikkene? Et 30 år gammelt leksikon spanderer 3 linjer og viser til Alle Helgens dag. Med det begynner vi å kjenne oss igjen i norsk kultur og tradisjon. Cappelens lille leksikon på nett opplyser om følgende: Ingen treff i søket

Men nå er det helt sikkert bare dager igjen til nytt oppstyr rundt kostymer og "feiring". Hva er det vi egentlig diskuterer med barna i den forbindelse? For diskusjon, med tendenser til krangel, og helt sikkert usakligheter, blir konsekvensen selv om det nå er minst tredje året på rad at fenomenet viser seg. Saken, eller saklighetene, kan avdekkes i nye bøker, på biblioteket, eller hos bokhandleren, og det kan googles på nettet. (Å google er et nytt verb og betyr å søke med søkemotoren Google.com) Med litt surfing mellom treffene der, blir man også klokere.

"Vi feirer Halloween", 100 letteste sider i ei ny opphavlig svensk bok, om skikkene, overtroen, skumlingene, lekene, kostymene og maten, kan lånes, og den er god, og godt egnet for barn så vel som for voksne.

ne. Halloween er den kule måten å feire allehelgensdagen på, er første linja i boka. «Spøk eller godteri!» lyder ropet. Snopet er vi vant til, men godlynt spøk er det en viss frykt for at kan utarte. Kommersielt er det blitt, men mes-teparten av det kramset som trengs kan lages selv, leser vi. Feiringen av "All Hallows Evening" er vanlig i USA, en utvandret hedensk skikk fra det keltiske Skottland og Irland, hvor store og små feirer den også i vår tid.

Vår kristne middelalderse tradisjon med pynting av gravene til Allehelgensdag, faller på første søndagen i november. Halloween er kvelden før den gamle katolske messedagen og følger datoen 31. oktober. Forfatteren av boka spør: Hvorfor ikke feire begge to? Og det er vel her vi står, og veier dem begge for og/eller mot. Gjøres noen lykkelig av en ekstra feiring i norsk høstmørke, så har vi et pluss. Kelternes tenning av lys på det som for dem var nyttårsaften, skulle skremme bort slemme sjeler. Troen deres var nemlig at de døde sjelene kunne vende tilbake til jorden for å besøke sine gamle hjem akkurat den kvelden.

Tradisjonene er blitt mange, det siste i USA er at ungene ber om penger til UNICEFs barnefond i stedet for godteri til seg selv. SPØKEN var opprinnelig på ramme alvor. De irske bøndene var ufattelig fattige, og kunne med utkleddning og spøkeri, feste et grep rundt sine despoter, de rike godseierne. De mange ufattelig fattige i denne fortsatt skjevt rike verden har ikke noe å feste grep med for å sikre mer mat og litt innflytelse på tilværelsen. Det er fortsatt mange områder på kloden at det ikke er mange levende sjelene som går mette og tilfredse inn i drømmeland hver kveld. En fremmed verden for oss trauste nordmenn som vet hvordan romling i magen skal stanses.

rø

AKSJON BARENTSBURG

Tusen takk til alle som tok seg tid til å bidra med gaver til Barentsburg!

Tusen takk til alle som hjalp til med lasting og transport!

Flott gjort at vi fikk fylt en container på så kort varsel!

I flott høstvær gikk arbeidet som en lek.

Jeg har dessverre ikke fått snakket med de involverte på Svalbard før Kjerkebladet går i trykken. Mine kontaktpersoner der oppe reiste på Sydenferie like etter at de hadde fått sendt innholdet av containeren ut til Barentsburg.

Det kom inn kr. 1348,- under aksjonen. Blomster er avsendt til Rebekka Nordtømme på Svalbard og Marianne hos NorCargo.

De siste 1000 kronene kjøpte Rebekka kjøpe frukt for.

Det var en god opplevelse å få så solidarisk respons!

TAKK!

Siv

TAR DU UTFORDRINGEN?

Høstsemesteret er for lengst i gang og en rekke frivillige ledere i Torvastads mangfoldige foreningsliv sørger for at vi som bor i bygda kan velge mellom en rekke positive fritidsaktiviteter.

Samtidig går det mot årsmøtetid rundt om i de ulike lag og foreninger, og det er ikke få valgkomiteer som er i aktivitet. Alle verv skal bemannes eller bekvines.

Folk står ikke i kø

Vi har tatt en ringerunde og snakket med folk i idrettslaget, korpset, helselaget og ungdomslaget om hvordan rekrutteringen er. Ingen rapporterer om kø for å ta på seg oppgaver. Når det gjelder "prosjekter", det vil si kortsiktige arbeidsoppgaver, er folk lette å be, men til deltakelse i tyngre verv er det vanskeligere.

Torvastad Helselag sliter på de samme trofaste gjen-

gangerne. I skolekorpset er det ikke så veldig mange å velge mellom. I Idrettslaget må det jobbes endel for å få folk, men kabalen går som regel opp til sist.

Torvastad KFUK/M har 13 seksten-syttenåringer på lederkurs i regi av Haugaland Krets, og håper dermed å kunne se framtida lyst i møte.

Men alle kan nok ønske seg flere JA-mennesker. Hele organisasjonen går så lett når alle verv er besatt av positive folk.

Er du ikke blitt spurt?

Kanskje du kan ta direkte kontakt med "din" forening, eller hviske noen i øret at du er interessert i å gjøre en jobb? Ja, gjør det! Det er faktisk både sosialt og kjekt!

» Det er bedre å sette
ti mann i arbeid enn
selv å utføre
ti manns arbeid »

ss

Smånytt.....

BRUK GIROEN!

Sammen med dette Kyrkjebladet får du en giro som vi håper du vil bruke. I fjor økte den frivillige kontigenten med over 20 % til kr 38.640,-. Annonseinntektene økte også, til kr. 25.350,-, slik at de samlede inntektene våre var på kr 70.295,-. Samtidig reduserte vi utgiftene til lay-out, trykking og porto med et par tusen kroner til kr 72.727,-.

De som er kjenner i hoderegning ser dermed at vi gikk med et underskudd på kr 2.432 i fjor – mot et underskudd på over 20.000 året før. Så vi er på rett vei!

Men som dere forstår betyr dette at vi er avhengig av at mange benytter giroen. Skulle giroen ha falt ut av bladet ditt, finner du gironummeret på side 3.

SANGRIA OG KOPERVIK KORFORENING

skal ha konsert i Vår Frelzers kirke 25. oktober og på Byscenen 26. oktober. Konserten har fått tittelen "En sang om frihet" og inneholder sanger av Mikis Theodorakis. Billettprisene blir henholdsvis kr.150,- og 200,- og selges ved Shellstasjonene, hos kormedlemmene eller ved inngangen. Sang-Ria har hatt Theodorakis på plakaten tidligere også, med suksess, og ønsker alle velkommen til konserten.

443.000 NORDMENN HØRER MORGENANDAKTEN

Kristne programmer i NRK-Radio har imponerende lyttertall, og de øker. Hele 443.000 nordmenn hørte i gjennomsnitt på morgenandakten, og 315.000 fikk med seg radiogudstjenesten på søndager, i første kvartal i år.

Det går fram av en undersøkelse som NRK-Forskning har gjort for Kristelig Pressekontor (KPK). Tallene forteller at det er 10.000 flere som lytter på morgenandakten, og hele 63.000 flere lyttere til gudstjenesten enn på samme tid i fjor.

- Dette er svært gledelige tall, og de viser at religiøse spørsmål er mer interessante enn mange mediefolk er klar over. I tillegg har det vært mye fokus på kriser både i inn- og utland i den senere tid, og i slike tider øker interessen for åndelige spørsmål, sier generalsekretær Geir Magnus Nyborg i Kristelig Kringkastingslag (KKL) i en kommentar til KPK.

Han er ikke i tvil om at radioen spiller en stor rolle for mange mennesker, og han vil gi honnør til de som arbeider med religiøse programmer i NRK-Radio. KPK

UNGDOMSTING

22-24.november arrangerer Stavanger biskop og Stavanger bispedømmeråd ungdomsting. På programmet står spennende seminarer og konsert med bl.a.Voice of Joy. Det blir også valg av ungdomsråd. Både menighetsråd og organisasjoner kan sende inn delegater. I tillegg kan det sendes observatører uten tale/stemme rett. Menighetskontoret har nærmere informasjon.

GLAD I Å STRIKKE?

Det årlige julemarkedet til KFUK/M samler hvert år mange kjøpelystne. "Skikkelige himastrikte lubber og vanter" ble etterlyst av flere i fjor. KB-smånytt er med på å etterlyse stikkepinneføre som fører dette urtradisjonelle vestlandshåndverket videre og spør om det er noen

i bygda som har lyst til å strikke noen par til årets messe?

TAKK TIL REIDUN HAUGLAND

På familiegudstjenesten på Utsira 29.september ble Reidun Haugland takket for trofast tjeneste som renholder gjennom mer enn 25 år. Menighetsrådsformann Arnstein Eek talte og overrakte en gave. Som ny renholder er Pham Thu Huong ansatt. En stor takk til Reidun og velkommen til Huong.

ETTERLYSNING

Anne Marie Bentsen fra Torvastad Helselag savner kakefatene sine. Helselaget har mistet flere av sine blad-mønstrede kakefat med diameter 33cm. Dessuten har et rundt stålfat forduftet. Det er fort gjort å ta med en kake som er igjen etter festen, og så glemme seg ut, men fatene er dyre og Helselaget trenger dem, sier Anne Marie. Hun kan nås på 52 83 80 66.

VILLMARKSNYTT

Fra de dype skoger meldes det om voldsomt mange fuglunger i kassene, og borti trediver ulvunger i flokk med fire voksne i oppstarten denne høsten.

Det er altså stor interesse for speiding blant de yngste og med det også god hjelp for dyrelivet med fuglekasser til de av sorten som ikke bygger rede på kvist.

G A V E R

TORVASTAD:

25.08.	Misjonsselskapet	3.435,50
01.09.	Ungdomsmisjonen	7.100,00
08.09.	Stiftelsen Håpets Dør, Haugesund	2.575,00
15.09.	Norges KFUK/M	4.159,00
15.09.	Menighetsarbeidet (søndagsmøte i kirken)	881,50
22.09.	Norsk Muslimmisjon	3.203,00

UTSIRA:

01.09.	Kirkens SOS i Rogaland	983,50
29.09.	IKO (Institutt for kristen oppseding)	902,00

KIRKENE DANKER UT KINOENE

Det blir ofte hevdet at kirkene er nesten tomme under gudstjenestene. Men i fjor var det 100 nordmenn i gjennomsnitt på hver hovedgudstjeneste i Den norske kirke. Dette er dobbelt så mange som besøker hver kinoforestilling her i landet! Det viser tall som Kristelig Pressekontor har innhentet fra Norsk Samfunnsvitenskapelig Datatjeneste (NSD), og fra FILM & KINO som er fellesbetegnelsen for Kommunale Kinematografers Landsforbund, Norsk kino- og filmfond og Bygdekinoen.

- Vi hører ofte at det er stor oppslutning til kino og fotballkamper – mens det er liten interesse for det som skjer i kirken. Men disse tallene viser at dette ikke er riktig, sier kirke- og kulturminister Valgerd Svarstad Haugland i en kommentar til KPK. Hun er ikke overrasket over at det er så pass godt oppmøte til gudstjenestene, og at tallene er jevne fra år til år.

Tallet på deltagere ved gudstjenestene viser en liten nedgang sist år. Mens det i 2001 var i gjennomsnitt 100 personer på hver gudstjeneste, var tallene følgende for årene før: 103 personer i 2000, 101 i 1999 og 103 i 1998.

Når det gjelder besøkstallene for landets kinoer, var det i år 2000 i gjennomsnitt 49 personer på hver forestilling. Tallene for årene før var 48 personer i 1999, 52 i 1998 og 51 i 1997. Med andre ord var framføret dobbelt så høyt på gudstjenester som på kinoforestillinger!

- Jeg er glad for at det er så pass mange som kommer til gudstjenestene. Dette viser at folkekirken står sterkt i landet vårt. Og i tillegg kommer virksomheten i frikirker og frivillige organisasjoner, sier Svarstad Haugland. KPK

I GLEDE OG SORG

DØPTE:

Torvastad:

- 18.08. Thom Robert Kroken Næsse (Avaldsnes)
- 29.08. Kent Jarle Larsen
- 01.09. Amalie Kristine Grønnevik
- 22.09. Hanne Sofie Holm Hausken
- 29.09. Marte Økland
Natalie-Synova Alvestad Sæther
- 13.10. Mathias Gåsland

Utsira:

- 29.09. Isak Grimsby

VIGDE:

Torvastad:

- 28.09. Sigve Sæbø og
Valborg Irene Fosen (Spania)

DØDE:

Torvastad:

- 22.08. Henny Kristine Vikshåland f. 1925

Feøy Bedehus 100 år

Rundt 1900 var det samlet en mengde sildefiskere på Feøy under vårsildfisket, det sies at det kunne være opp mot 3000 fiskere på en gang!! Etter at det var blitt bygget bedehus både på Utsira og Røvær, syntes fiskerne at det kunne vært godt å ha et forsamlingshus på Feøy også. De hadde dårlige båter og behov for et sted å gå inn; en fiskarheim.

Oppfordringen kom derfor fra tilreisende fiskere om å sette opp et forsamlingshus. En komite ble nedsatt, og søknad om penger ble sendt til både stat og amt, samt til kommunene i nærområdet. Det ble også startet pengeinnsamling på Feøy (inn kr.300,-) og på Torvastad (kr.100,-). Men det var Vårsildavgiftsfondet som bekostet storparten av beløpet.

Bedehuset ble bygget i 1902, på ei tomt gitt av Endre Mathiassen. Anbudet på huset gikk til Sandnes høvleri og trelastforretning for kr.3.700,- mens grunnmuren ble laget av lokale menn.

Bedehuset ble innviet 11.november 1902 og fikk navnet Nain, som betyr "et yndet sted".

Bedehuset skulle den gang være oppvarmet og fungere som fiskarheim i fisketida. Aviser skulle

legges fram i "Iseværrelset", og i tillegg hadde huset en stor forsamlingshall hvor det ble holdt oppbyggelige møter.

Nå som vi er bare ca.50 fastboende på Feøy, er det stort sett "Iseværrelset" vi bruker til vanlig. Storsalen brukes kun til basarer, juletreffest og eventuelle andre arrangement med mange tilreisende.

Men 10.november i år skal storsalen i bruk. Da skal vi nemlig arrangere stor 100-årsfest med mange inviterte gjester. Huset er blitt fullstendig oppusset utvendig i løpet av sommeren, all råtten kledning er skiftet, og det er nymalt og fint. Selv om mye arbeid gjenstår innvendig, kan vi ikke la det legge noen demper på festen. Vi håper på en fin markering!

Liv Marit Mathiassen

Heckett MultiServ

Telefon 52 84 59 50 - Telefax 52 84 59 51
www.heckettmultiserv.com

fast
følge
med **KW** mini
pris

TORVASTAD

Åpningstider: Hverdag 08.00-21.00
Lørdag 08.00-18.00
Vi har tipping, Lotto, Extra, odds
POSTFILIAL

Postboks 7

4262 Avaldnes
Telefon 52 86 78 80
Telefax 52 84 73 85
Anskaffelses: 04 507
Epost: 04@huglund.no

E-tel-telefon 800 49063. Ring gratis!

SpareBank 1 SR-Bank

SKARMØY TRYKKERI

Tlf 52 84 86 86 - fax 52 84 86 96

Norheim Trappeverksted A.s.

Salhusvn. 333 - Tlf. 52 83 18 33

Lorentz Storesund & Sønner

Oljebunkers
Tlf. 52 83 98 83 - Storesund
4260 Torvastad

SPACEWORLD

Torvastad Stein a.s

Gravmonumenter
Vedlikehold på kirkegårder
Påføring av navn

Telefon 52 83 98 24 - Mobil 946 05210

SPEKTRUM frisør

Haraldsgt. tlf. 52 71 55 85
Oasen tlf. 52 85 20 66

Advokat Leif Egil Holstad

SMARTE AS
SMART KLÆR

MARINE ALUMINIUM
AANENSEN & CO. AS

MURMESTER

ÅDNE AMDAL

4260 Torvastad - Tlf. 52 84 26 71

Alt innen VVS
Bademøbler m.m.

MURMESTER
Leif Klovning
Housken
Torvastad
4260 Torvastad
Telefon 52 84 86 86

Godt utvalg i religiøse bøker fra HILLESLAND

BOKER - PAPIR - FOTO - KONTORUTSTYR - SKOLEMATERIELL

OASEN - KOPERVIK - ÅKREHAMN - SKUDENESHAVN

Atelier Høglund
Telefon 52 86 64 04

Sildakongen Produksjon as

5547 Utsira

Tlf. 52 74 92 92 Fax 52 74 92 90
Mob 932 12 321

Nær
Butikken

5547 UTSIRA
Landhandel
Postfilial
Tipp-
kommisjonær
Tlf. 52 74 92 20

Leif Klovning

imi
Begravelsesbyrå

Strandgt. 192 - Tlf. 52 72 33 52
Telefaks 52 71 58 95
Vi ordner alt ved begravelser og
bisettelser i byen og distriktet

JOSTEIN MYGE
Anleggsgartner og entreprenør

Bø Vest, postboks 130 - 4299 Avaldnes

52 83 94 60 - 913 74 744

Graving - Betongarbeid - Naturstein

BEGRAVELSESBYRÅET A/S

52 71 54 40 - Parkbygning 2
260800 03 - Postboks 130 - Avaldnes

TORVASTAD

20.10. 22. s.e. pinse:
Familiegudstjeneste på Grendahuset kl. 11.00.
 Menighetsprest Arnfred Lunde. Offer til Søndagsskolene i Torvastad.

27.10. Bots- og bededag: Gudstjeneste kl. 11.00.
 Menighetsprest Arnfred Lunde. Skriftemål. Offer til Kristent Innvandrerarbeid. – Kirkeskyss.

03.11. Allehelgensdag: Høymesse kl. 11.00.
 Sokneprest Geir Styve. Nattverd. Offer til menighetsarbeidet. – Kirkeskyss.

10.11. 25. s.e. pinse: Høymesse kl. 11.00.
 Sokneprest Geir Styve. Dåp. Offer til Ungdomsmisjonen. – Kirkeskyss.

17.11. 26. s.e. pinse: Familiegudstjeneste på Grendahuset kl. 11.00.
 Menighetsprest Arnfred Lunde. Offer til Haugaland krets av KFUK/M. Offer til ABR Karmsund. – Kirkeskyss.

24.11. Siste s. i kirkeåret: Høymesse kl. 11.00.
 Menighetsprest Arnfred Lunde. Nattverd. Offer til ABR Karmsund. – Kirkeskyss

01.12. 1. s. i advent: Familiegudstjeneste kl. 11.00.
 Sokneprest Geir Styve. Dåp. Offer til menighetsarbeidet. – Kirkeskyss.

08.12. 2. s. i advent: Lysmesse kl. 17.00.
 Menighetsprest Arnfred Lunde. Offer til Den norske Israelmisjon. – Kirkeskyss.

15.12. 3. s. i advent: Høymesse kl. 11.00.
 Sokneprest Geir Styve. Nattverd. Offer til Håpets Dør. – Kirkeskyss.

UTSIRA

27.10. Bots- og bededag: Gudstjeneste kl. 11.00.
 Prost Gunnar Salamonsen. Nattverd. Offer.

24.11. Siste s. i kirkeåret: Høymesse kl. 11.00.
 Sokneprest Geir Styve. Offer.

Søndagsmøter i kirken:
20.10. kl. 19.30:
 Taler: Kjell Pedersen. Tema: "Hellig Ånd, vis oss Jesus, hans godhet og makt." Unge musikere og forsangergruppe deltar.

17.11. kl. 19.30:
 Taler: Berit Helgøy Kloster. Tema: "Sannhets Ånd, vis oss klart hva som hindrer ditt verk." Sang av Torvastad Musikkor.

UNGDOMSHUSET:

Onsdagsmøter 06. november og 04. desember kl. 19.30.
Onsdagstreff 13. november kl. 19.30.

BEDEHUSENE

NORDBØ BEDEHUS

20.10. kl. 11.00: Avslutning offerveke. Felles med Hauge og Håland.

27.10. kl. 18.00: Misjonsselskapet
03.11. kl. 18.00: Indre Sjømannsmisjon
06.11. kl. 18.00: Basar – barnelag
10.11. kl. 18.00: Normisjon
17.11. kl. 11.00: Indre Sjømannsmisjon
24.11. kl. 18.00: Misjonssambandet
01.12. kl. 18.00: ABR-senteret
08.12. kl. 10.30: Bedehusfrokost

HÅLAND BEDEHUS

20.10. kl. 11.00: Misjonssambandet. Avsl. offeruke. Felles.
27.10. kveld: Misjonsselskapet
03.11. kveld: Indre Sjømannsmisjon
10.11. kveld: Normisjon
17.11. kl. 11.00: Misjonsselskapet
24.11. kveld: Misjonssambandet
01.12. kveld: Indre Sjømannsmisjon
08.12. kl. 11.00: Normisjon

HAUGE BEDEHUS

20.10. kl. 11.00: Misjonssambandet. Avsl. offeruke. Felles.
27.10. kl. 19.30: Indre Sjømannsmisjon
03.11. kl. 19.30: Normisjon
10.11. kl. 19.30: Misjonsselskapet
17.11. kl. 11.00: Misjonssambandet
24.11. kl. 19.30: Indre Sjømannsmisjon
01.12. kl. 19.30: Misjonsselskapet
08.12. kl. 11.00: Familiemøte?

NB! Når det gjelder fellesmøter – se annonse i avisen ang. sted og tid.

Søndagens tekster

22. s.e. pinse:

Matt 11, 25-30; Sal 100; Rom 8, 31-39

Bots- og bededag:

Luk 13, 23-30; Jes 55, 6-7; Gal 6, 7-10

Allehelgensdag:

Matt 5, 13-16; Jes 60, 18-22; Hebr 12, 1-3

25. s.e. pinse:

Joh 6, 37-40; Dan 12, 1-3; 1 Kor 15, 42-49

26. s.e. pinse:

1 Tess 5, 1-5; Am 4, 6-8.12-13; Luk 17, 20-30
 Siste søndag i

kirkeåret:

Matt 25, 1-13; Jes 51, 11-15; Åp 22, 12-17

1. s. i advent:

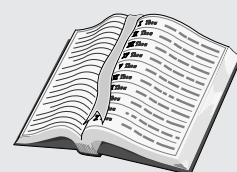
Matt 21, 1-9; Jes 62, 10-12; Rom 13, 11-14

2. s. i advent:

Luk 21, 25-33; Mal 3, 17 – 4,2a; Rom 15, 4-7

3. s. i advent:

Matt 11, 2-10; Jes 35, 3-10; 1 Kor 4, 1-5

Konfirmant-weekend til Olalihytta

Lørdag 21. september dro over 40 av årets konfirmanter på overnattingstur til Olalihytta sammen med prest Arnfred og noen andre ledere. De fikk en nydelig helg på fjellet med et tett-pakket program. Foruten litt undervisning var de utendørs og drev med vardebygging, rappellering, bading med mer. De deltok med matlaging og kjøkkentjeneste og stod for programmet på kvelden. Natta ble svært kort for de fleste, men det var bare blide fjes å se søndags morgen. Søndagsprogrammet bestod av gudstjeneste, skattejakt, rappellering og opprydding før turen gikk hjemover med innlagt rast. Og alle (både konfirmanter og ledere) var visstnok enig om at de hadde hatt en flott helg!

Det var klart for konfirmasjon, det var bare overhøringen igjen.

Presten var fornøyd med konfirmanterne bortsett fra Espen.

Espen klarte aldri helt å få med seg hva presten hadde å fortelle. Presten skjønnte at han måtte stille et enkelt spørsmål på overhøringen til Espen, dersom det ikke skulle gå rett vest. Dagen kom og presten skulle stille Espen et spørsmål, og spurte: Hvorfor er du her i dag, Espen?

Espen ble forvirret og svarte:

-Var det ikke i dag jeg skulle komme?

Vi sier takk for bidraget til Øyvind Selsås, som sender stafettspinnen videre til Torbjørn Hausken.

